

РЕШЕНИЕ

№ 11615

гр. София, 04.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав, в публично заседание на 19.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **12478** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 204, ал. 2 от АПК по иск за присъждане на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Ищецът Р. В. В., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 твърди, че на 29.09.2022 г. около 20:00 ч. управлявал личното си МПС марка „граднд чероки“ с рег. [рег.номер на МПС] в [община], [населено място] в лява пътна лента по път № 1 с посока на движение от [населено място] към [населено място], като на около 150 м. преди бензиностанция „Ш.“ в [населено място] /км. 285/, реализира ПТП с движещото се до него в дясна пътна лента МПС „Х. ЦРВ“ с рег. [рег.номер на МПС]. Твърди, че служители на ответник ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – П., адр. [населено място] 2300, [улица] № 1 дошли на мястото на ПТП и го проверили за наличие на наркотични вещества и техни аналози в кръвта с техническо средство дрегер „Д. тест 5000“, № ARME-0029, като било отчетено наличие на амфетамин в кръвта. Бил съставен АУАН по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП – нарушение „водачът не контролира ППС, което управлява“. Бил съставен и АУАН по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП – нарушение „управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техни аналози“. На основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП била издадена заповед № 22-1158-000614/30.09.2022 г. , с която била приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС д решаване въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

На основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП била издадена и заповед № 22-1158-000615/30.09.2022 г. , с която била приложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“, като на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП на ищцата е отнето свидетелството за регистрация на МПС, както и табелите с номерата на МПС. В 23:30 ч. на ищеца е бил издаден талон за медицинско изследване /кръвна проба/ № 102756 за МБАЛ „Р. А.“, който се явява 23:30 ч. , придружен от полицейски служители и дава пробата. Във връзка с установеното деяние, ищецът е задържан със заповед рег. № 313з-1849/29.09.2022 г. за срок от 24 часа, като е образувано бързо досъдебно производство № 376/2022 г. по описа на Второ РУ ОДМВР – П., пр.пр. № 2952/2022 г. по описа на Районна прокуратура – П. за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, като впоследствие е постановено разследването да продължи по общия ред. По досъдебното производство е назначена и извършена химикотоксикологична експертиза в Химикотоксикологичната лаборатория във ВМА. Заключение по експертизата е, че при проведеното имуноаналитично изследване в предоставените проби кръв, не се установява наличието на метадон, кокаин, опиати, амфетамин, метаамфетамин, екстази, тетраhydroканабинол, метадин, барбитурати, беззодиазепин. В тази връзка, досъдебното производство е прекратено с Постановление № 2952/21.03.2023 г. на наблюдаващия прокурор. Ищецът твърди, че заповед № 22-1158-000615/30.09.2022 г. , с която била приложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“ е обжалвана, като жалбата е отхвърлена с решение № 1939/24.03.2023 г. по д. № 10209/2022 г. на АССГ, Трето отделение, 49-ти с-в. Твърди, че заповед № 22-1158-000614/30.09.2022 г. , с която била приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“ не е обжалвана, предвид обстоятелството, че била издадена въз основа на недоказан факт – управляване на МПС от ищеца с наличие на амфетамин в кръвта, то тя отразявала незаконосъобразно действие на администрацията, което на основание чл. 204, ал. 3 от АПК следвало да се установи в настоящото производство. Твърди, че от заповед № 22-1158-000614/30.09.2022 г. , с която била приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“ претърпял значителни неимуществени вреди, изразяващи се в силен стрес и хипертонични кризи – породени най-вече от притеснението му, че не може да упражнява професията си на шофьор с международна категория. Ето защо, моли присъждане на обезщетение за неимуществени вреди от заповед № 22-1158-000614/30.09.2022 г. , с която била приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“ в размер на 10 000 лв. , ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата. Моли присъждане на деловодни разноски.

Ответникът по иска го оспорва изцяло и моли да бъде отхвърлен. Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна СГП поддържа становище за неоснователност на иска.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание чл. 1, ал. 2 от ЗОДВ във вр. чл. 203, ал. 1 от АПК във вр. чл. 126 и сл. от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

По иска за обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ:

Безспорно по делото е, че на 29.09.2022 г. около 20:00 ч. ищецът управлявал личното си МПС марка „граднд чероки“ с рег. [рег.номер на МПС] в [община], [населено място] в лява пътна лента по път № 1 с посока на движение от [населено място] към [населено място], като на около 150 м. преди бензиностанция „Ш.“ в [населено място] /км. 285/, реализира ПТП с движещото се до него в дясна пътна лента МПС „Х. ЦРВ“ с рег. [рег.номер на МПС] ; служители на ответник ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – П. са дошли на мястото на ПТП и са проверили ищеца за наличие на наркотични вещества и техни аналози в кръвта с техническо средство дрегер „Д. тест 5000“, № ARME-0029, като е било отчетено наличие на амфетамин в кръвта; съставен е АУАН по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП – нарушение „водачът не контролира ППС, което управлява“; съставен е и АУАН по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП – нарушение „управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техни аналози“; на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е била издадена заповед № 22-1158-000614/30.09.2022 г. , с която е била приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“; на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП е била издадена и заповед № 22-1158-000615/30.09.2022 г. , с която е била приложена принудителна административна мярка „прекрътяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“, като на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП на ищцата е отнето свидетелството за регистрация на МПС, както и табелите с номерата на МПС; в 23:30 ч. на ищеца е бил издаден талон за медицинско изследване /кръвна проба/ № 102756 за МБАЛ „Р. А.“, който се явява 23:30 ч. , придружен от полицейски служители и дава пробата; във връзка с установеното деяние, ищецът е задържан със заповед рег. № 313з-1849/29.09.2022 г. за срок от 24 часа, като е образувано бързо досъдебно производство № 376/2022 г. по описа на Второ РУ ОДМВР – П., пр.пр. № 2952/2022 г. по описа на Районна прокуратура – П. за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, като впоследствие е постановено разследването да продължи по общия ред; по досъдебното производство е назначена и извършена химикотоксилогична експертиза в Химикотоксилогичната лаборатория във ВМА, като заключението по експертизата е, че при проведеното имуноаналитично изследване в предоставените проби кръв, не се установява наличието на метадон, кокаин, опиати, амфетамин, метаамфетамин, екстази, тетрахидроканабинол, метадин, барбитурати, беззодиазепин; в тази връзка, досъдебното производство е прекратено с Постановление № 2952/21.03.2023 г. на наблюдаващия прокурор; заповед № 22-1158-000615/30.09.2022 г. , с която била приложена принудителна административна мярка „прекрътяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“ е обжалвана, като жалбата е отхвърлена с решение № 1939/24.03.2023 г. по д. № 10209/2022 г. на АССГ, Трето отделение, 49-ти с-в; заповед № 22-1158-000614/30.09.2022 г. , с която е била приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“ не е обжалвана.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени

като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове. Съгласно ал. 2, исквете се разглеждат по реда на АПК. Съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Следователно, за вредите от заповед № 22-1158-000614/30.09.2022 г. , с която била приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“, то следва да отговаря ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ П., чиито служители са издали заповедта, срещу която е и предявен искът. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Материално-правните предпоставки на тази претенция са незаконен административен акт и породени неимуществени вреди от него като пряка последица. В конкретния случай се заповед № 22-1158-000614/30.09.2022 г. , с която била приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“, както и нейната законосъобразност от формална страна – компетентност и реквизити във връзка с чл. 59 от АПК, доколкото страните не спорят по тези факти, като по делото и няма данни за противното. Установи се, че заповедта за ПАМ не е обжалвана и не е отменяна. Тази заповед за ПАМ, обаче, е издадена въз основа на съществения правно-релевантен факт, а именно – че ищецът управлява МПС с наличие на амфетамин в кръвта. Установи се, обаче, че съществуването на този факт е отречен по реда и със способите на наказателното производство, което производство именно на това основание е прекратено. Видно от справката на ответника за нарушител/водач, приложена под л.л. №№ 78-80 от делото, производството по заповед № 22-1158-000614/30.09.2022 г. е прекратено по административен ред. На база на това и на база на неустановяването на факта, че ищецът управлява МПС с наличие на амфетамин в кръвта, то съдът приема, че заповед № 22-1158-000614/30.09.2022 г. е оттеглена от издалия я административен орган, което осъществява хипотезата на чл. 204, ал. 2 от АПК, според която, когато вредите са причинени от нищожен или оттеглен административен акт, незаконосъобразността на акта се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Това определя допустимостта на настоящото производство. Настоящият състав приема, че оттеглената заповед № 22-1158-000614/30.09.2022 г. , с която била приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“ е незаконосъобразен административен акт, доколкото е издаден въз основа на съществения правно-релевантен факт, а именно – че ищецът управлява МПС с наличие на амфетамин в кръвта, който по делото не се установи. Предвид изложеното до тук, първата от горепосочените материално-правни предпоставки за основателност на иска – незаконосъобразен акт, се установи. Ищецът твърди, че от този незаконосъобразен акт е претърпял силен стрес и хипертонични кризи – породени най-вече от притеснението му, че не може да упражнява професията си на шофьор с международна категория. За установяване на тези факти в откритото съдебно заседание от 19.03.2025 г. се разпитаха свидетелите В. – съпруга на ищеца и

М. – приятел на ищеца. И двамата дават безпротиворечиви и неопровергани показания за стреса и хипертоничните кризи на ищеца, както и за притеснението му, че не може да се намери работа по професията си шофьор с международна категория, изживян от ищеца във връзка с незаконната заповед № 22-1158-000614/30.09.2022 г. От всичко изложено до тук, следва да се приема за установено по делото, че от незаконната заповед № 22-1158-000614/30.09.2022 г. ищецът е претърпял твърдените неимуществени вреди.

След като се установиха материално-правните предпоставки за ангажиране на отговорността на ответната администрация, съдът преценява размера на обезщетението за претърпените от ищцата неимуществени вреди. Съдът преценява размера на вредите по реда на чл. 52 от ЗЗД – по справедливост, и като взема предвид фактите по делото във връзка с определянето на еквивалентен размер, като израз на справедливост. Така, като взе предвид установените в обстоятелствената част от решението вид психологически травми на ищеца, техния характер и продължителност, както и степен на възстановяване, фактът, че неимуществените вреди са породени именно от правоохранителни органи, които имат правомощия да засягат основни права и свободи, съдът приема размера от 4 000 лв. като имуществен еквивалент на претърпените неимуществени вреди. Или, искът по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ следва да се уважи до размера от 4 000 лв. и отхвърли в останалата част до пълния предявен размер от 10 000 лв.

Върху главницата следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба, като последица от уважаването на иска.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на ищеца следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 124 лв. за ДТ и адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 60 лв. за възнаграждение за юрисконсулт.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ответника ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – П., адр. [населено място] 2300, [улица] № 1 да заплати на ищеца Р. В. В., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, на основание чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ, сумата от 4 000 лв. , ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба 12.12.2024 г. , до окончателното изплащане на сумата, като отхвърля иска в останалата част до пълния предявен размер от 10 000 лв.

ОСЪЖДА ответника ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – П., адр. [населено място] 2300, [улица] № 1 да заплати на ищеца Р. В. В., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 124 лв. деловодни разноски.

ОСЪЖДА ищеца Р. В. В., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 да заплати на ответника ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – П., адр. [населено място] 2300, [улица] № 1, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 60 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

